

Szentháromság vasárnapja

Róm 8,14-17

Nem a szolgaság lelkét kaptátok!

¹⁴Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. ¹⁵Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljetez, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk: Abba, Atya! ¹⁶A Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk. ¹⁷Ha pedig gyermekei, akkor örökösei is: Istennek örökösei, Krisztusnak társörökösei. Előbb azonban szenvedniünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk.

Isten és a keresztények kapcsolata a lelki egységen alapul. Pontosabban azon, hogy a keresztény ember képes Isten Lelkét megérteni és felfogni. Már az ószövetségben is a kiválasztott próféták megkapják Isten Lelkét, ez teszi őket mássá, és teszi őket képessé, hogy a választott népet úgy lássák, mint ahogyan az Isten látja. Joel próféta könyvében olvashatunk a Lélek kiáradásáról, amely az utolsó napokban történik, és aminek hatása lesz a tömeges prófétaság. Nem véletlen, hogy ezt a szakaszt az Apostolok Cselekedeteiben a pünkösdi jelenségekre vonatkoztatták. A római levél írásakor az apostol nem beszél már ilyen tömeges és látványos változásokról, de a keresztény embert minden démonikus erőttől és minden félelemtől az Isten Lelke szabadítja meg.

Az Istentől való félelem helyébe az Isten iránti bizalom lép (15b), ennek oka a fogadott fiúság. Pál ezt a görög szót nem a zsidó szóhasználatból, hanem a hellenisztikus jogi nyelvből vette. A fiúvá fogadás valami hasonló, mint a választott nép kiválasztása és felemelése minden más nép fölé, persze nem annyira politikai szempontból, mint inkább a vallási küldetés szempontjából. Az örökbe fogadott fiú olyan személy, aki eredetileg nem tartozott a rokonság körébe. Egészen más, ismeretlen vagy talán tönkrement családból származik, mégis valami miatt befogadták, és ezzel a család teljes jogú tagja lett. Az Isten Lelke által vezérelt személyeket Isten befogadja a saját családjába, sőt Lelkét is kiárasztja rájuk. Ez oldja fel a félelmet, és adja meg a bizalmi kapcsolatot apa–fiú között. A szövegben megtaláljuk a héber Abba (Atya) szót, az Úr imájának kezdőszavát. Ezt a megszólítást csak a bizalmi kapcsolatot ápoló gyermekek használják, akik már a megszólítással is kifejezik istenközelségüket.

A Lélek tanúskodása (16. v.) nem valami bírósági igazolást jelent, vagy olyan tanúvallomást, amely igazolja, hogy a vádlott nem vétkes, hanem Isten szellemének birtoklásáról van szó. Hasonlóan, mint amikor valakiről azt mondják: „Jó lélek!” Itt is a földies szellem helyett Isten Lelke járja át a keresztényt. Ez a lelki hasonlóság Isten megértésének az alapja. Ezért tud Isten is örülni az ilyen embernek, mert önmagát ismeri fel benne. Nemcsak az Újszövetségben szerepel az Isten Fia, hanem az Ószövetségben is találkozunk a „böné Elohim” kifejezéssel, amely az Isten fiait jelenti. Ez a jámborságnak a kifejezése, és azoknak a legtöbbször prófétai iskolához tartozó jámbor csoportoknak, akik Isten könyörületét tudják képviselni a választott népen belül. Őket nevezi az apostol Krisztussal együtt örökösnek (17a). Az Isten közelségnek nem szükségszerű velejárója a szenvedés, de mégis megemlíti, hogy e nélkül nincs megdicsőülés. Talán azért, mert a szenvedésben derül ki, milyen erősen ragaszkodunk a választott Atyánkhoz, az Istenhez.

A keresztény ember kétségtelenül eltávolodik a világtól akkor, ha Istenhez közeledik. Minél vallásosabb, annál inkább képessé válik Isten képviselőjére a világban. Ez a vallásosság nem feltétlenül a vallásgyakorlatok szaporítását és a világtól való fizikai eltávolodást jelenti. Inkább azt, hogy az élet és a világ minden eseményét képes Isten szemével nézni. Ez a megváltozott nézőpont különíti el a világtól, nem a ruhája, a munkahelye vagy a gesztusai. Az efféle vallásosságot nem lehet emberek utánzásával megtanulni, csak Jézus utánzásával, Jézus követésével. Az efféle vallásosság konfliktusmentesen át tud lépni vallási szokásokat úgy, hogy megőrzi azt az istenkapcsolatot és -közelséget, amelyekre ezek a szokások segítségül szolgáltak. Mindezt azért, mert Isten fogadott fiának lelkével él a világban.